

PÓLFABRYKATY Z TWORZYW DRZEWNYCH	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-81
	Płyty wiórowe wytłaczane pełne i pustakowe	7123-03
		Zamiast BN-74/7123-03
		Grupa katalogowa 0923

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są płyty wiórowe wytłaczane pełne i pustakowe nieoklejane lub obustronnie oklejane obłogiem, okleiną, płytą pilśniową twardą, płytą dekoracyjną Unilam lub płytą pilśniową twardą oklejaną sztuczną okleiną Tetefol, stosowane głównie do produkcji mebli, stałego wyposażenia wnętrz i w budownictwie.

1.2. Określenia

1.2.1. płyta nieoklejana — płyta o płaszczyznach nie pokrytych żadną okładziną.

1.2.2. płyta oklejana — płyta, której obie płaszczyzny pokryte są obłogiem, okleiną, płytą pilśniową, płytą Unilam lub płytą pilśniową i sztuczną okleiną Tetefol; układ włókien obłogów i oklein zgodny z kierunkiem wytłaczania płyty.

1.2.3. płaszczyzna — szersza powierzchnia płyty.

1.2.4. płaszczyzna prawa — płaszczyzna o lepszej jakości.

1.2.5. płaszczyzna lewa — płaszczyzna przeciwległa stronie prawej.

1.2.6. bok — węższa, podłużna powierzchnia płyty.

1.2.7. grubość — odległość między płaszczyznami płyty.

1.2.8. szerokość — odległość między bokami płyty mierzona w kierunku prostopadłym do kierunku wytłaczania.

1.2.9. długość — odległość między bokami płyty mierzona w kierunku równoległym do kierunku wytłaczania.

1.2.10. pustki — puste przestrzenie w kształcie walca widoczne na przekroju płyty, biegnące równoległe do kierunku wytłaczania w równych odległościach od płaszczyzny płyty.

1.2.11. plamy klejowe — miejscowe nagromadzenie kleju na płaszczyznach i bokach płyty.

1.2.12. wgłębienia — wgłębienia widoczne na płaszczyźnie płyty.

1.2.13. Pozostałe określenia — wg PN-74/D-02001, BN-77/7122-11.01 i BN-75/7369-03.

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Rodzaje. W zależności od konstrukcji rozróżnia się dwa rodzaje płyt: 1 — płyty pełne,
2 — płyty pustakowe.

2.2. Odmiany. W zależności od stopnia uszlachetnienia płaszczyzn rozróżnia się dwie odmiany płyt:

NO — płyty nieoklejane,

O — płyty oklejane.

2.3. Typy. W zależności od materiałów użytych do uszlachetnienia płaszczyzn rozróżnia się sześć typów płyt oklejanych:

— OB — płyty o płaszczyznach oklejanych obłogiem — obłogowane wg BN-70/7112-03,

— OK — płyty o płaszczyznach oklejanych okleiną — okleinowane wg BN-74/7112-01 lub BN-74/7112-05,

— OP — płyty o płaszczyznach oklejanych płytą pilśniową twardą wg BN-74/7122-11.21,

— OUM — płyty o płaszczyznach oklejanych płytą Unilam rodzaju AM wg BN-75/6391-05,

— OUB — płyty o płaszczyznach oklejanych płytą Unilam rodzaju AB o grubości 1,0 i 1,4 mm wg BN-75/6391-05,

— OPT — płyty o płaszczyznach oklejanych płytą pilśniową twardą wg BN-74/7122-11.21 i sztuczną okleiną Tetefol wg BN-75/7369-03.

2.4. Klasy jakości. Wszystkie typy płyt bez względu na odmianę produkowane są w jednej klasie jakości.

2.5. Sposób budowy oznaczenia. Płytę wiórową wytłaczaną oznacza się podając kolejno następujące dane:

a) nazwę produktu — PŁYTA WYTŁACZANA,

b) symbol rodzaju wg 2.1,

c) symbol odmiany wg 2.2,

d) symbol typu wg 2.3,

e) wymiary wg 3.1,

f) numer normy.

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Płyt, Sklejek i Zapatek
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Płyt, Sklejek i Zapatek dnia 14 lipca 1981 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1982 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 23/1981 poz. 90)

2.6. Przykład oznaczenia płyty wiórowej wytłaczanej pełnej (1), oklejanej obłogiem (OB), o grubości 21 mm, szerokości 1210 mm i długości 2550 mm:

PLYTA WYTŁACZANA 1-OB-21 × 1210 × 2550 BN-81/7123-03

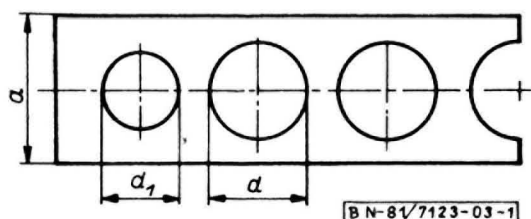
3. WYMAGANIA

3.1. Wymiary płyt oraz dopuszczalne odchyłki — wg tabl. 1.

Tablica 1

Wymiary		Płyty o płaszczyznach				
		NO	OB i OK	OP	OUM i OUB	OPT
1		2	3	4	5	6
Grubość	płyty pełne	10, 13, 16, 19	12, 15, 18, 21	16, 19, 22, 25	13, 16, 19, 22	17, 20, 23, 26
	płyty pustakowe	35, 38	37, 40	41, 44	—	42, 45
Dopuszczalne odchyłki grubości		±0,5	±0,5	±0,6	±0,5	±0,6
Szerokość		1220	1210	1210	1240 1300	1210
Dopuszczalne odchyłki szerokości		+5				
Długość		500 ÷ 2600	2100, 2150 2450, 2550	2000, 2400, 2420, 2440, 2570	640, 2140, 2570	2420, 2570, 2720
Dopuszczalne odchyłki długości		±10	±8			

3.2. Liczba i średnica pustek. Płyty pustakowe powinny mieć pustaki rozmieszczone jak na rys. 1, przy czym ich liczba i średnice powinny być zgodne z wartościami podanymi w tabl. 2.

Rys. 1

Tablica 2

Symbol	Wymiar		
$a^1)$	mm	35	38
d_1		18	18
d		22	25
n	sztuk	39	35

¹⁾ Dotyczy płyt nieoklejanych.

3.3. Odchylenie krawędzi boku od kąta prostego nie powinno przekraczać 2 mm na 1 m długości boku.

3.4. Jakość płyt wg wyglądu

3.4.1. Jakość płyt nieoklejanych — wg tabl. 3.

Tablica 3

Nazwa wady	Rozmiar występowania wad na obu płaszczyznach
Płamy klejowe	dopuszczalne o średnicy do 30 mm w liczbie do 4 sztuk na 1 m ²
Wgnioty	dopuszczalne o głębokości do 0,3 mm i szerokości do 5 mm

3.4.2. Jakość płyt obłogowanych — wg wad drewna zgodnie z BN-70/7112-03 oraz wad obróbki wg tabl. 4.

Tablica 4

Nazwa wady	Rozmiar występowania wad na płaszczyźnie	
	prawej	lewej
Pęknięcia i spoina niedokładnie zaprawione	dopuszczalne najwyżej 2 o długości do 150 mm i szerokości do 20 mm	250 mm 35 mm
Płamy i zabrudzenia	dopuszczalne znikające przy szlifowaniu	dopuszczalne

3.4.3. Jakość płyt okleinowanych

a) wg wad drewna — zgodnie z BN-74/7112-01 lub BN-74/7112-05:

— dla płaszczyzny prawej — jak w klasie II,
— dla płaszczyzny lewej — jak w klasie III,

b) wg wad obróbki — wg tabl. 5.

Tablica 5

Nazwa wady	Rozmiar występowania wad na płaszczyźnie	
	prawej	lewej
Pęknięcia i spoina niedokładnie zaprawione	dopuszczalne 1 sztuka do 1/10	2 sztuki do 1/5
	długości płyty	

3.4.4. Jakość płyt oklejanych płytą piśniewą twardą wg wad płyty i wad obróbki — wg tabl. 6.

Tablica 6

Nazwa wady	Rozmiar występowania wad
Plamy	dopuszczalne o średnicy do 10 mm w liczbie do 4 sztuk na 1 m ²
Wgłębienia	dopuszczalne w granicach ujemnej odchyłki grubości
Wypukłości	dopuszczalne w granicach dodatniej odchyłki grubości
Odciski brzożne	dopuszczalne o szerokości do 5 mm
Rysy	dopuszczalne cienkie o szerokości do 2 mm
Uszkodzenia narożników	dopuszczalne w 5 % sztuk w partii

3.4.5. Jakość płyt oklejanych płytą dekoracyjną Unilam wg wad obróbki i wad płyty Unilam — wg tabl. 7.

Tablica 7

Nazwa wady	Rozmiar występowania wad na płaszczyźnie	
	prawej	lewej
Zmatowienia w postaci rys nie wchodzące w warstwę fenolową	wg BN-75/6391-05 jak dla gatunku II	dopuszczalne
Obce wtrącenia		dopuszczalne
Płytkie wgniecenia o głębokości nie przekraczającej dopuszczalnych odchyłek grubości o średnicy do 20 mm		dopuszczalne
Różnica odcieni tej samej barwy bez wyraźnych kontrastów		dopuszczalne
Odpryski Unilamu na krawędziach płyty		dopuszczalne w odległości nie większej niż 2 mm od krawędzi

3.4.6. Jakość płyt oklejanych płytą pilśniową twardą i sztuczną okleiną Tetefol — wg wad sztucznej okleiny Tetefol zgodnie z BN-75/7369-03 oraz wg wad obróbki — wg tabl. 8.

Tablica 8

Nazwa wady	Rozmiar występowania wad na płaszczyźnie	
	prawej	lewej
Zacieki i przebiecia klejowe	niedopuszczalne	dopuszczalne do 20 % powierzchni płyty
Pęknięcia okleiny	niedopuszczalne	dopuszczalne słabo widoczne nie tworzące skupień o łącznej długości do 1/4 długości płyty
Odpryski okleiny	dopuszczalne do 5 mm szerokości na krawędziach	dopuszczalne do 10 mm
Zabrudzenia powierzchni	niedopuszczalne	dopuszczalne do 20 % płaszczyzny płyty

3.4.7. Wady nie wymienione w tabl. 3 ÷ 8 — nie-dopuszczalne.

3.4.8. Kumulacja wad — wg tabl. 9.

Tablica 9

Typy płyt	Liczba wad występujących na 1 płycie nie więcej niż, sztuk	
	wady obróbki	wady drewna
Płyty oblogowane	2	3
Płyty okleinowane	1	2

3.5. Właściwości fizyczne i mechaniczne płyt — wg tabl. 10.

3.6. Cechowanie. Na boku lub lewej płaszczyźnie każdej płyty powinna być umieszczona w sposób trwały cecha zawierająca:

- znak producenta,
- grubość,
- znak kontroli.

Tablica 10

Rodzaj właściwości	Jednostka miary	Płyty o płaszczyznach									
		nieoklejanych (NO)		oblogowanych i okleinowanych (NO lub OK)		oklejanych płytą pilśniową twardą (OP)		oklejanych płytą Unilam (OUM)		oklejanych płytą pilśniową twardą i sztuczną okleiną Tetefol (OPT)	
		pełne	puszta-kowe	pełne	puszta-kowe	pełne	puszta-kowe	pełne	puszta-kowe	pełne	puszta-kowe
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
Gęstość, nie więcej niż	kg/m ³	750	600	750	600	900	700	900	900	700	
Wilgotność	%	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	8 ± 2	
Specjzenie na grubość po 24 h moczenia w wodzie, nie więcej niż	%	9	—	3,5	—	—	—	3,5	—	—	
Wytrzymałość na zginanie statyczne dla próbek o długości zgodnej z kierunkiem wytłaczania, nie mniej niż	MPa	—	—	18	6	18	8	34	18	8	

cd. tabl. 10

Rodzaj właściwości	Jednostka miary	Płyty o płaszczyznach								
		nieklejanych (NO)		obłogowanych i okleinowanych (NO lub OK)		oklejanych płytą pilśniową twardą (OP)		oklejanych płytą Unilam (OUM)	oklejanych płytą pilśniową twardą i sztuczną okleiną Tete-fol (OPT)	
		pełne	puszta-kowe	pełne	puszta-kowe	pełne	puszta-kowe	pełne	pełne	puszta-kowe
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Wytrzymałość na zginanie statyczne dla próbek o długości prostopadłej do kierunku wytłaczania, nie mniej niż	MPa	6	2	8	3	18	8	34	18	8
Zdolność utrzymywania wkrętów w kierunku prostopadłym do płaszczyzn, nie mniej niż	N/mm	80	—	80	—	80	—	—	80	—
Zdolność utrzymywania wkrętów w kierunku równoległym do płaszczyzn i: a) równoległym do kierunku wytłaczania b) prostopadłym do kierunku wytłaczania nie mniej niż	N/mm	80 60	— —	80 60	— —	80 60	— —	— —	80 60	— —
Zdolność utrzymywania gwoździ w kierunku prostopadłym do płaszczyzn, nie mniej niż	MPa	—	—	2	—	2	—	—	2	—

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Przy przewozach w kraju oraz przy eksportowych przesyłkach wagonowych bez przeladunku płyty należy przewozić bez opakowania. W innych przypadkach transportu lądowego oraz przy transporcie morskim płyty należy wysyłać w opakowaniu uzgodnionym między wytwórcą i odbiorcą.

4.2. Przechowywanie. Pomieszczenie do przechowywania powinno być suche i zaopatrzone w urządzenia do przewietrzania. Temperatura wewnątrz pomieszczenia powinna wynosić co najmniej 5 °C, względna wilgotność powietrza nie powinna przekraczać 70 %.

Płyty należy układać w stosy o pionowych ścianach. Stosy powinny spoczywać na suchych, poziomo ułożonych paletach. Płyty oklejane Unilamem i sztuczną okleiną powinny być zwrócone prawymi płaszczyznami do siebie.

4.3. Transport. Płyty zabezpieczone przed uszkodzeniem i zawilgoceniem należy przewozić luzem krytymi lub przykrywanymi środkami lokomocji, zabezpieczając je przed przesuwaniem się zgodnie z obowiązującymi przepisami PKP.

5. BADANIA

5.1. Program badań

5.1.1. Badania niepełne obejmują:

- sprawdzenie wymiarów (3.1),
- sprawdzenie odchylenia krawędzi boku od kąta prostego (3.3),
- sprawdzenie jakości płaszczyzn (3.4),

- sprawdzenie cechowania (3.8),
- sprawdzenie gęstości (3.5),
- sprawdzenie wilgotności (3.5),
- sprawdzenie spęcznienia (3.5),
- sprawdzenie wytrzymałości na zginanie statyczne (3.5).

Badania niepełne przeprowadza się przy każdorazowym odbiorze partii płyt.

5.1.2. Badania pełne obejmują sprawdzenia wymienione w 5.1.1 oraz:

- sprawdzenie zdolności utrzymywania wkrętów w kierunku prostopadłym do płaszczyzn płyty (3.5),
- sprawdzenie zdolności utrzymywania wkrętów w kierunku równoległym do płaszczyzn płyty (3.5),
- sprawdzenie zdolności utrzymywania gwoździ w kierunku prostopadłym do płaszczyzn (3.5).

Badania pełne przeprowadza się przy uruchomieniu nowej produkcji, przy wprowadzaniu zmian technologicznych, okresowo, jednorazowo w kwartale i na żądanie odbiorcy.

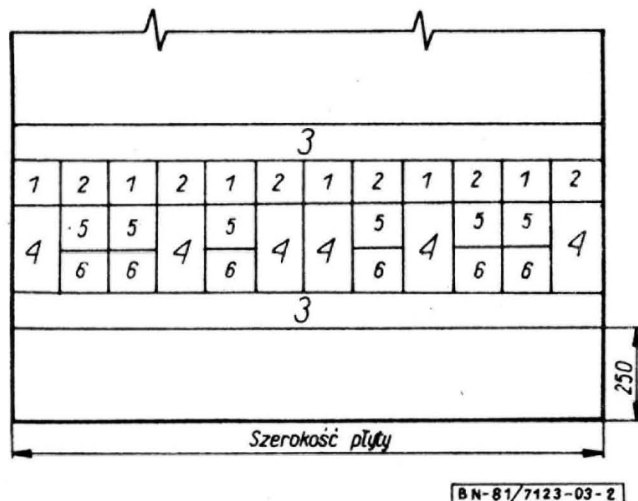
5.2. Kontrola jakości

5.2.1. Skład i liczność partii. W skład partii powinny wchodzić płyty jednego typu, rodzaju, odmiany i jednej grubości. Liczność partii wynosić może 50 ÷ 1200 sztuk płyt.

5.2.2. Pobieranie płyt i przygotowanie próbek do badań. Badania wg 5.1.1a) ÷ d) należy wykonywać na całych płytach, a badania wg 5.1.1e) ÷ h) oraz wg 5.1.2a) ÷ c) na próbkach laboratoryjnych.

Badania wg 5.1.1c) i d) przeprowadza się na wszystkich płytach partii.

Liczba płyt do badań wg 5.1.1a) i b), e) ÷ h) oraz wg 5.1.2a) ÷ c) — wg tabl. 11. Próbkę laboratoryjną należy pobrać z pasa obejmującego całą szerokość płyty, wyciętego w odległości co najmniej 250 mm od krawędzi płyty, z pominięciem skrajnych pustek (przy płytach pustakowych). Wzór rozmieszczenia próbek — wg rys. 2. Numery próbek — wg tabl. 12.

Rys. 2

5.2.3. Poziom kontroli

a) dla badań wg 5.1.1 a) i b) — I ogólny wg PN-79/N-03021, tabl. 1,

b) dla badań wg 5.1.1e) ÷ h) oraz wg 5.1.2a) ÷ c) — S-1 specjalny wg PN-79/N-03021, tabl. 1.

5.2.4. Wadliwość dopuszczalna

- a) dla badań wg 5.1.1 a) i b) — maksimum 10 %,
 b) dla badań wg 5.1.1e) ÷ h) i 5.1.2a) ÷ c) — maksimum 6,5 %.

5.2.5. Wybór i stosowanie planu badania — plan jednostopniowy, kontrola normalna wg PN-79/N-03021. Warunki przejścia z kontroli normalnej na ulgową i obostrzoną — wg PN-79/N-03021 p. 2.4.

5.3. Opis badań

5.3.1. Sprawdzenie wymiarów. Długość i szerokość należy mierzyć za pomocą przymiarów liniowych z dokładnością do 1 mm. Pomiary długości i szerokości należy wykonać w odległości 10 ÷ 20 mm od krawędzi płyty, przy czym przymiar powinien być ułożony równolegle do krawędzi płyty. Sprawdzenie grubości należy wykonać za pomocą grubościomierza o średnicy styków powyżej 10 mm. Pomiar grubości należy wykonać w czterech miejscach, w odległości od krawędzi płyty nie mniejszej niż 50 mm, z dokładnością do 0,1 mm, a za wynik przyjąć średnią arytmetyczną wykonanych pomiarów.

5.3.2. Sprawdzenie odchylenia krawędzi boku od kąta prostego należy wykonać szablonem w kształcie trójkąta prostokątnego i przyziarem z podziałką milimetrową. Odchylenie należy mierzyć w odległości 1 mm od narożnika z dokładnością do 0,5 mm. Odchylenie od kąta prostego określa się znakiem (+), jeżeli kąt jest rozwarty i znakiem (-), jeżeli kąt jest ostry.

5.3.3. Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego należy przeprowadzić przez oględziny nieuzbrojonym okiem.

5.3.4. Sprawdzenie gęstości — wg PN-75/D-04220 dla płyt pustakowych oraz wg BN-69/7102-03 dla płyt pełnych.

5.3.5. Sprawdzenie wilgotności — wg BN-69/7102-02.

5.3.6. Sprawdzenie spęcznienia — wg PN-75/D-04235.

Tablica 11

Liczność partii <i>N</i>	Badania wg 5.1.1 a) ÷ b)			Badania wg 5.1.1 e) ÷ h) i 5.1.2 a) ÷ c)		
	liczność próbek (liczba płyt) <i>n</i>	liczba płyt		liczność próbek (liczba płyt) <i>n</i>	liczba płyt	
		kwalifikująca <i>m</i> ₁	dyskwalifikująca <i>m</i> ₂		kwalifikująca <i>m</i> ₁	dyskwalifikująca <i>m</i> ₂
51 ÷ 90	5	1	2	2	0	1
91 ÷ 150	8	2	3			
151 ÷ 280	13	3	4			
281 ÷ 500	20	5	6			
501 ÷ 1200	32	7	8	8	1	2

Tablica 12

Rodzaj właściwości	Nr próbki wg rys. 2	Liczba próbek laboratoryjnych pobranych z jednej płyty	Dopuszczalna liczba próbek niedobrych
Gęstość	1	6	1
Wilgotność	1	3	0
Spęcznienie na grubość po 24 h moczenia w wodzie	2	6	1
Wytrzymałość na zginanie statyczne w płaszczyźnie prostopadłej do kierunku wytłaczania	3	6	1
Wytrzymałość na zginanie statyczne w płaszczyźnie równoległej do kierunku wytłaczania	4	6	1
Zdolność utrzymywania wkrętów	5	6	1
Zdolność utrzymywania gwoździ	6	6	1

5.3.7. Sprawdzenie wytrzymałości na zginanie statyczne — dla płyt pełnych wg PN-76/D-04233 jak dla nominalnej grubości płyty — 7 mm.

Dla płyt pustakowych szerokość próbek wyciętych prostopadle do kierunku wytłaczania powinna wynosić 75 mm. Szerokość próbek z płyt pustakowych o długości zgodnej z kierunkiem wytłaczania płyty, dla płyt o grubości powyżej 34 mm, powinna mieścić 2 całkowite pustki. Niezależnie od grubości należy pomijać w badaniu skrajne pustki. Ściany pustek skrajnych, stanowiących boki próbki, powinny mieć grubość wynoszącą $1/2$ grubości ściany międzypustkowej. Szerokość próbek mierzy się pośrodku ich długości, grubość h — w jednym miejscu w połowie długości i szerokości próbek z dokładnością do 0,1 mm. Długość próbki powinna wynosić $L = 12h + 50$ mm. Odchyłki długości nie mogą przekraczać ± 1 mm, a odchyłki szerokości $\pm 0,5$ mm.

Wilgotność próbki w chwili oznaczania powinna mieścić się w granicach $6 \div 12$ %. Próbkę powinna być umieszczona w maszynie w taki sposób, aby napora maszyny przenosiła obciążenie na próbkę w środku jej długości.

Podpory maszyny powinny być rozstawione symetrycznie względem napory, przy czym rozstaw podpór (1) powinien wynosić: $l = 12h$. Próbkę należy obciążać równomiernie aż do zniszczenia. Przyrost obciążenia powinien wynosić $30 \div 60$ N na 1 mm grubości próbki tak, aby jej zniszczenie nastąpiło w ciągu 60 ± 15 s. Odczyt siły niszczącej (P) wykonuje się z dokładnością do 10 N. Wytrzymałość na zginanie statyczne R_g oblicza się z dokładnością do 0,5 MPa.

Dla próbek, których długość jest prostopadła do kierunku wytłaczania, wytrzymałość na zginanie statyczne oblicza się wg wzoru

$$R_g = \frac{3hPl}{2b(h^3 - d^3)} \quad (1)$$

w którym:

- P — siła niszcząca, N,
- l — rozstaw podpór, mm,
- b — szerokość próbki, mm,
- h — grubość próbki, mm,
- d — średnica pustki, mm.

Dla próbek, których długość jest równoległa do kierunku wytłaczania, wytrzymałość na zginanie statyczne oblicza się wg wzoru

$$R_g = \frac{3hPl}{2(bh^3 - n^3\pi r^4)} \quad (2)$$

w którym:

- r — promień pustki, mm,
- n — liczba pustek w próbce, sztuk.

5.3.8. Sprawdzenie cechowania należy przeprowadzić przez oględziny nieuzbrojonym okiem.

5.3.9. Sprawdzenie zdolności utrzymywania wkrętów w kierunku prostopadłym i równoległym do płaszczyzny płyty — wg PN-79/D-04204. Sprawdzenia dokonuje się tylko dla płyt pełnych.

5.3.10. Sprawdzenie zdolności utrzymywania gwoździ w kierunku prostopadłym do płaszczyzn przeprowadza się tylko dla płyt pełnych. Próbkę przygotowana do badań powinna mieć wymiary: $50 \times 50 \times$ grubość badanej płyty. Stosowane przy tym oznaczeniu gwoździe o średnicy 3,1 mm i długości około 70 mm wbija się w próbkę pod kątem prostym do płaszczyzn płyty tak, aby część gwoźdźcia wystawała z drugiej strony na odległość 10 mm. Zasada i warunki oznaczania siły utrzymywania gwoźdźcia — jak w 5.3.9. Zdolność utrzymywania gwoźdźcia (T_g) oblicza się z dokładnością do 0,1 MPa wg wzoru

$$T_g = \frac{P}{A} \quad (3)$$

w którym:

- P — siła potrzebna do wyciągnięcia gwoźdźcia, N,
- A — powierzchnia gwoźdźcia obejmowana przez materiał, mm^2 .

5.4. Ocena wyników badań

5.4.1. Próbkę niedobra. Badaną próbkę należy uznać za niedobłą, jeżeli nie spełnia wymagań przewidzianych w tabl. 10.

5.4.2. Płyta niedobra. Badaną płytę należy uznać za niedobłą, jeżeli nie przejdzie z wynikiem dodatnim chociażby przez jedno z badań wymienionych w programie badań. Dopuszczalną liczbę próbek niedobrych w płycie podano w tabl. 12.

5.4.3. Partia zgodna z wymaganiami normy. Partię płyt należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli każda płyta przejdzie z wynikiem dodatnim przez badania wymienione w 5.1.1c) i d) oraz, jeżeli liczba sztuk niedobrych w badaniach 5.1.1a) i b) oraz 5.1.2a) \div c) nie przekroczy liczb kwalifikujących m_1 podanych w tabl. 11.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Zjednoczenie Przemysłu Płyt, Sklejek i Zapalek, Warszawa.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-74/7123-03

- a) wprowadzono do normy nowy typ — płytę wiórową oklejaną płytą pilśniową i sztuczną okleiną Tetefol,
- b) uaktualniono wymiary płyt,
- c) zmieniono częściowo symbole płyt w zależności od rodzaju uszlachetnienia płaszczyzn,
- d) wprowadzono Międzynarodowy Układ Jednostek Miar (SI),
- e) wprowadzono zasady statystycznej kontroli jakości przy pobieraniu płyt do badań wg PN-73/N-03021,
- f) uściślono sposób przygotowania próbek do badań zgodnie z obowiązującymi wymiarami płyt,
- g) wyeliminowano wymaganie dotyczące wchrowatości płyt.

3. Normy i dokumenty związane

PN-74/D-02001 Płyty z cząstek celulozowych. Nazwy i określenia
 PN-79/D-04204 Płyty wiórowe i paździerzowe. Oznaczanie zdolności utrzymywania wkrętów

PN-75/D-04220 Płyty wiórowe pustakowe. Oznaczanie gęstości

PN-76/D-04233 Płyty pilśniowe oraz płyty wiórowe i paździerzowe prasowane. Oznaczanie wytrzymałości na zginanie statyczne i modułu sprężystości przy zginaniu

PN-75/D-04235 Płyty pilśniowe oraz wiórowe i paździerzowe prasowane. Oznaczanie spęcznienia

PN-79/N-03021 Statystyczna kontrola jakości. Kontrola odbiorcza według oceny alternatywnej. Plany badania

BN-75/6391-05 Płyty dekoracyjne Unilam

BN-69/7102-02 Drewnopochodne materiały płytowe. Oznaczenie wilgotności

BN-69/7102-03 Drewnopochodne materiały płytowe. Oznaczanie gęstości i masy powierzchniowej

BN-74/7112-01 Okleiny z drewna liściastego i iglastego

BN-70/7112-03 Forniry. Obłogi. Podział, grubość i wymagania jakościowe

BN-74/7112-05 Okleiny z drewna egzotycznego

BN-77/7122-11.01 Płyty pilśniowe. Podział, nazwy i określenia

BN-74/7122-11.21 Płyty pilśniowe. Płyty twarde zwykłe. Wymagania techniczne

BN-75/7369-03 Okleina sztuczna Tetefol

Przepisy o ładowaniu i wyładowywaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej. Załącznik nr 10 DKP (Dz. T. i Z.K. z 1968 r, nr 4, poz. 10 wraz z późniejszymi zmianami).

4. Symbol wg SWW — 1722-23, 1722-242, 1722-25, 1722-27, 1722-28, 1722-326, 1722-329, 1722-33, 1722-36.

5. Autorzy projektu normy — inż. Roger Domagałski, Kazimierz Piętek — Zakłady Sklejek i Chemicznego Przerobu Drewna. Bydgoszcz.